

Regin Dahl 75 ár

Tað er heilt ótrúligt, men almanakkin sigur sum kunnugt satt og tí mugu vit trúgva, at Regin Dahl fyllir 75 ár í dag. Uttan at ganga nøkrum ov nær loyva vit okkum at siga, at Regin Dahl er størsti núlivandi yrkjari og størsta tónaskald, Føroyar eiga. Frá ungum árum hevur Regin ríkað okkum við lyrikki sínum. Orðini eru eins ung í dag og tá tey fyrstu ferð komu á prent. Skaldskapur Regins er fjøl-

táttaður og bergtakandi. Hann snýr seg um kærleikan, føðilandið, umhvørvið, ja, snøgt sagt alt, sum vit leggja í ta eina orðið lívið í sínum margfaldni. Sum fáur hevur Regin í skaldskapin dugað at lýst kærleikan millum mann og kvinnu og sum fáur hevur hann dugað at lýst kærleika sín til Føroya land og fólk. Harmur og gleði reika í felag í skaldskapinum. Kærleikin til alt livandi og sorgin um allan forgeingilgleika eyðkenna stóran part av skaldskapinum. Regin kann reiggja koyrlinum yvir føroyingar, men hetta hendir altíð í yrkingum,

ið samstundis lýsa av djúpum og ektadum alski til land og fólk.

Regin Dahl er framúrskarandi tónaskald og hevur gjørt hundraðtals lög. Yrkingar og sangir, sum Regin hevur gjørt lög til, eru dag og dagliga at hoyra í útvarpi, í sjónvarpi, í skúlastovum, á koncertum og kórstevnnum og manna millum. Heilt nógv av lögum Regins eru beinleiðis vordin fólkaogn ikki minst hjá ungdominum og verða sungin allastaðir, har fólk koma saman við Føroya Fólks Songbók ella við

Grønubók í hond.

Regin Dahl hevur framúrskarandi listagávur. Føroyingar eru góðir við Regin Dahl og við skaldskap og tónaskaldskap hansara og vit eru øll takksom fyri, at Regin hevur nýtt allar sínar gávur og alla sína meg at ríka okkum øll. Vit ynskja Regini hjartaliga tillukku á sjeýtifimmáradegnum og vóna, at vit nógv ár afturat sleppa at gleða okkum yvir nýggj orð og lög frá hansara hond.

Sverre Midjord, tingmaður:

-Danir vilja kroysta ta seinastu krónuna úr føroyska samfelagnum

-Teir donsku bankastjórarnir hava við tí útlánspolitikki teir reka, har sagt verður nei til alt, sum er føroyskt, bert eitt sikti: tað er at kroysta ta seinastu krónuna úr føroyska samfelagnum og tá tað er gjørt, verður tann næsta treytin límaskapur í EF skrivar Sverre Midjord, tingmaður í greinini.

Tað tykist mær sum um ætlanin er at fáa okkara samfelag heilt á botn. Krøvini eru stór, so stór, at vit koma at hava tað tungt áðrenn vit aftur koma á beint, um vit í heila tíkið koma aftur á beint.

Skuldsetingarnar eru nógv, og mest eru tær vendar móti politikarunum. Tað eru jú teir, sum standa fyri skotum. Gloymd er tann glæsiliga tíðin, har alt gekk eftir vild. Tað høvdu politikararnir eisini ábyrgdina av.

Tað er greitt, at vit hava bæði ábyrgd og skuld. Skuldin er knýtt at tí, at vit alt ov glaðbeintir tóku undir við øllum tiltøkum, sum vóru tilmælt av grannskoðarum og figgjarfrøðingum og ikki minst av teimum ráðgevum, sum bankarnir høvdu. Tí varð tíkið undir

við øllum, sum bar brá av vinnuligum tiltøkum. At politikarar lótu seg villleiða ereinki at sigatil, men tað er so sanniliga eingin umbering fyri tí, sum hendi og tí, sum nú kemur í kjalarvørrinum av hesum.

Umberingin er heldur eingin fyri øll tey almennu veðhaldini, sum nú sviða og sviða so fast, men mest sviður tað hjá tí vanligu skattgjaldaranum, hann sum ongan skattafrimur hevði, hann sum ongan ágóða hevði av dansinum um gullkálvin. Tað eru framvegis teir, sum fáa ágóða, teir, sum vóru ráðgevarar til tað ævintýr, sum fekk ein so bráðan enda.

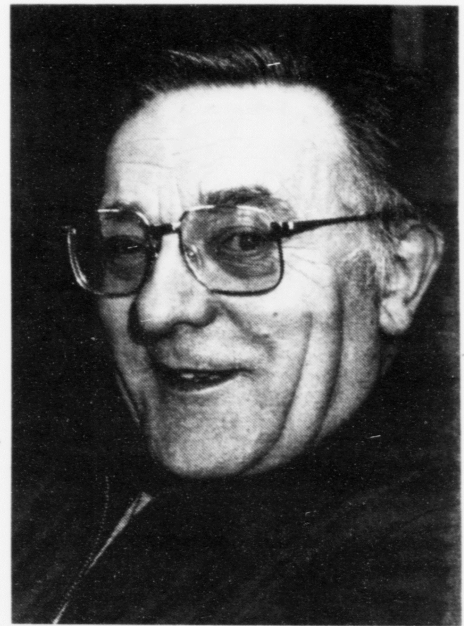
Teir sátu báðumegin bordið sum tilmælarar til tiltøkini og sum politiskir støðutakarar til síninegnu tilmæli. Teir tóku undir og teir

góvu veðhald, ikki persónliga, men við politiska valdi sínum skuldarbundi teir tað almenna, meðan teir sjálvir gingu fríir. Teir høvdu tó tryggt sær vinningin av sínum tilmælum, og nú skal rokningin gjaldast. Hvør er tað, sum skal gjalda? Tað er heldur eingin ivi um tað, tann vanligi skattgjaldarin, løntakarin og tann timalønti, tey verða nú rakt sum ikki einaferð fyrr, ikki bara tí at tey verða sett niður í løn, men so sanniliga tí tey ongantíð finga nakran ágóða av øllum teimum millióna krónum av skattapengum teirra, sum vórðu brúktar fyri at teir smartu, sum ongan skatt høvdu av teimum sokallaðu vinnulívstøkum, teir sleppa undan. Ráðgevararnir settu yvirskot síni í fastar ognir í útlánsinum,

meðan hann, sum setti til fyri at tryggja sær sitt arbeiðspláss, hann, sum læt av tí lítla hann vann sær, nú skal hann aftur bløða. Hann stendur við endan, eisini fyri at bjarga bankaverðini.

Harðar eru treytirnar, sum danska stjórnin setir Føroya fólk. Treytirnar eru útgreinaðar av persónum, sum einki kenna til føroysk viðurkið. Hesir persónar saman við bankamonnum, eisini danir, seta nú tummulskrávur á Føroya fólk, krevja bæði líkt og ólíkt av okkum, meðan teir pengar, sum vit nú skulu lána, verða fluttir beinleiðis aftur til Danmarkar, uttan at teir gera nakra nýttu í Føroyum.

Við teimum krøvum, sum danska stjórnin hevur sett Føroya Løgtingi, er kvørkratak tíkið á tí før-

-Sverre Midjord, tingmaður: -Danir vilja tvinga okkum upp í EF

oysku tjóðini.

Tað er meira enn átaluvurt at lesa og hoyra donsk tíðindi um viðurkiðini her hjá okkum, tí veruleikin er tann, at handilsviðurskipti okkara við Danmark gera tað, at allir teir pengar, sum eru brúktir í Føroyum, eru fluttir beinleiðis aftur til Danmarkar.

Tað er danir, sum hava skúmað rómán av viðurkiðinum í Føroyum og eisini nú, ið vit eru bundin niður sum seyður í rætt, so eru tað Danmark og danskar fyrirkur, sum hava vinningin.

Teir donsku bankastjórnir hava við tí útlánspoli-

tikki teir føra, har sagt verður nei til alt, sum er føroyskt, bert eitt eitt: tað er at kroysta ta seinastu krónuna úr føroyska samfelagnum og tá tað er gjørt, verður tann næsta treytin límaskapur í EF.

Sverre Midjord